

End-focus principle

Nebojte, za trošku tajemným názvem *End-focus principle* se neskrývá nic až tak tajemného či složitého a vlastně máme to stejné v češtině (tedy, doufám). O co jde? O to, že pokud chceme znít přirozeně, tak tu nejdůležitější či nejnovější informaci dáme až na konec věty. Může se jednat o jediné slovo, či celou *clause/sentence* (větu). Dáme si pár ukázkových vět, kde bude hezky vidět, že to, co je umístěno nakonec, má právě tu největší „váhu“ ve větě, může být?

- *All you need is **love*** (Všechno, co potřebuješ, je láska)
- *And then she suddenly looked at me and showed me her **new tattoo*** (A pak se mne náhle podívala a ukázala mi své nové tetování)
- *We came to her office and saw that **somebody had stolen her laptop*** (Přišli jsme do její kanceláře a viděli, že jí někdo ukradl notebook)

Začátkem věty si posluchače či čtenáře hezky „připravíte“ a pak už přijde to „velké finále“, tedy ta nejdůležitější informace.